FREE CINEMA
56
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013
FEAR OF HEIGHTS?

4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013

ΤΖΑΚ Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

Η ΓΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗΣ

ΞΕΧΑΣΕ ΤΟ

ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ

HASTA LA VISTA

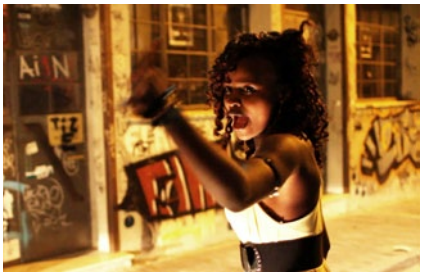

ATTRACTIVE ILLUSION

MEET MR. KLEIN

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

CLICK

4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013

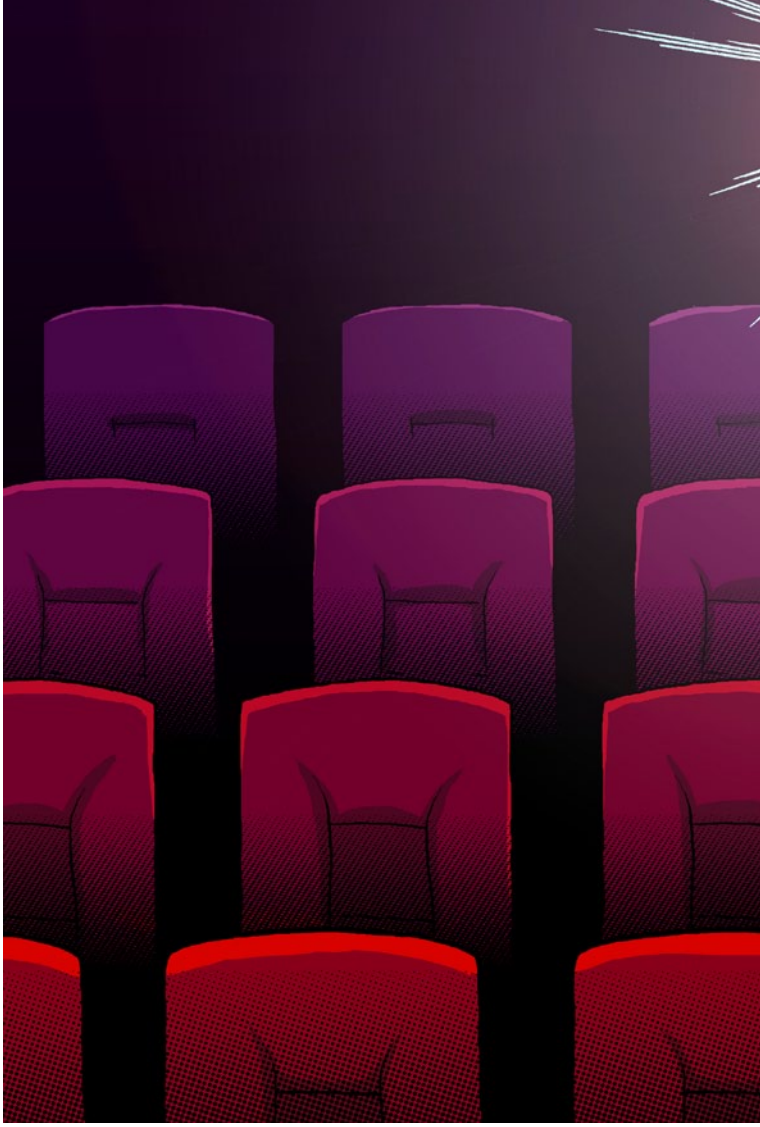

FREE CINEMA

FREE CINEMA | ΤΕΥΧΟΣ #56
WWW.FREECINEMA.GR

Διεύθυνση
Ηλίας Φραγκούλης

Σχεδιασμός
The Comeback

Κείμενα
Δημήτρης Δημητρακόπουλος
Βικτωρία Μιχαήλ
Παναγιώτης Παναγόπουλος
Ιωάννα Παπαγεωργίου

FOLLOW US ON

© 2013 FREE CINEMA
All Rights Reserved

Το περιεχόμενο του FREE CINEMA, στην όποια μορφή του (site, pdf), προστατεύεται από τις εθνικές (Ν.2121/93 ως ισχύει) και διεθνείς διατάξεις περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή, αντιγραφή, πώληση, μίσθωση, χωρίς δικαίωμα παραχώρηση, αναδημοσίευση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, μεταγλώττιση, φόρτωση (upload), κατέβασμα (download), διαμόρφωση, δημιουργία αντιγράφων site (mirroring), τροποποίηση των σελίδων ή/και του περιεχομένου του με οιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδειά μας.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Την πρώτη χρονιά χάρηκα. Αισθάνθηκα κάτι το νέο, το αισιόδοξο, το τίμιο. Χωρίς τα χρηματικά ποσά των Κρατικών Βραβείων, που καταλάβαινες ότι μοιραζόντουσαν πάνω σ' ένα τραπέζι στοιχημάτων της «μαφίας» των βολεμένων Ελλήνων παραγωγών. Τα βραβεία της ντόπιας Ακαδημίας Κινηματογράφου με έκαναν να θέλω μέχρι και μέλος της να γίνω! Μου απάντησαν κάμποσες εβδομάδες αργότερα, μέσω ενός μάλλον... αναρμόδιου σκηνοθέτη, ο οποίος μου εξήγησε πως δεν πληρούσα τις προϋποθέσεις του καταστατικού επειδή δεν έγραφα στον ημερήσιο Τύπο (τα ξαναλέμε στα 70 μου ή όταν κλείσουν όλες οι εφημερίδες...). Βέβαια, οι υποψίες των χρονικών ορίων που επέτρεψαν στον κύριο Μπουλμέτη να ηγηθεί της Ακαδημίας, δεν ξεπέρασαν ποτέ το inside joke...

Τη δεύτερη χρονιά, με την... τριπλή ισοψηφία στην κατηγορία του μοντάζ, κοντέψαμε να φύγουμε από τα καθίσματα με το γέλιο που έπεσε. Το όλο σκηνικό μαρτυρούσε τη ραγδαία φθορά του wannabe θεσμού. Ήδη, είχαν αρχίσει να προτείνονται και ταινίες που δεν είχαν προβληθεί στις αίθουσες, αλλά μονάχα σε... πρεμιέρες για φίλους και συντελεστές ή στη Θεσσαλονίκη και τις Νύχτες Πρεμιέρας. Αυτογνωσία, ίσως, αφού και όταν έβγαιναν, λιγότεροι από τους ανθρώπους που δούλεψαν γι' αυτές έκοψαν εισιτήριο στις αίθουσες για να τις δουν.

Τα βραβεία της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου **ψόφησαν** νωρίς. Όχι μονάχα επειδή, πλέον, αναζητούν με το τουφέκι και τα υποψήφια φιλμ αλλά και τους ψηφοφόρους – μέλη (εκ των οποίων 104 καταδέχτηκαν να συμμετάσχουν εφέτος!). Αλλά επειδή **δεν αφορούν** κανέναν. Ούτε καν το παρεάκι του εγχώριου σινεμά, που με αυτόν το «θεσμό», απλά, πήγε να μοιράσει την τράπουλα αλλιώς. Δυστυχώς, το παιχνίδι παρέμεινε ίδιο. Και χωρίς φράγκα από πάνω. Ήττα.

Όταν κάνεις ταινία και δεν πιάνει ούτε 1.000 εισιτήρια στην αγορά, κοίτα να μετρήσεις ξανά τους φίλους σου και, επειδή σίγουρα χωράνε στο σαλόνι σου, μετάφερε εκεί τις προβολές, με ξηροκάρπι κι ουισκάκι. Εκτός κι αν το κάνεις για το party. Εμένα φέτος δε με κάλεσαν. Δε με είχαν καλέσει ποτέ, άλλωστε. Ένας απλός επαγγελματίας του χώρου είμαι. Αυτά είναι **μόνο** για τους φίλους...

Ηλίας Φραγκούλης

ΤΖΑΚ Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΓΙΓΑΝΤΩΝ (2013)

(JACK THE GIANT SLAYER)

★★☆☆☆

Είδος
Περιπέτεια Φαντασίας

Σκηνοθεσία
Μπράιαν Σίνγκερ

Καστ
Νίκολας Χολτ,
Έλενορ Τόμλινσον,
Γιούαν ΜακΓκρέγκορ,
Ίαν ΜακΣέιν,
Στάνλεϊ Τούτσι,
Μπιλ Νάι

Διάρκεια
114'

Διανομή
VILLAGE FIMS

του Παναγιώτη Παναγόπουλου

Καλόκαρδο και λίγο αφηρημένο αγροτόπαιδο αποκτά μαγικά φασόλια που υψώνουν τεράστιες φασολιές προς τον ουρανό, όπου κατοικούν εξοστρακισμένοι γίγαντες, οι οποίοι σχεδιάζουν απόβαση στη Γη. Ο Τζακ, που ερωτεύεται την παγιδευμένη στη χώρα των γιγάντων πριγκίπισσα, επιστρατεύει όλον του τον ηρωισμό για να τη σώσει και να προστατέψει τη χώρα από την απειλή.

Οι ήρωες των παραμυθιών τα τελευταία χρόνια προσπαθούν να γίνουν οι νέοι υπερήρωες και τα studios φαίνεται ότι δεν πρόκειται να ηρεμήσουν, αν δεν τους βγάλουν όλους στο κινηματογραφικό πανί. Έστω κι αν τα αποτελέσματα συνήθως κάθε άλλο παρά ενθουσιάζουν. Τι οδήγησε τον Μπράιαν Σίνγκερ να αποφασίσει να μεταφέρει στην οθόνη το παραμύθι «Ο Τζακ και η Φασολιά»; Η προσπάθεια να εκμεταλλευτεί εμπορικά μια τάση; Γιατί ούτε ο ίδιος πρέπει να πίστευε ότι αυτό που είχε στα χέρια του ήταν καλό. Η καθυστέρηση ενός χρόνου στην έξοδο της ταινίας, έδωσε μια πρώτη γεύση για το τι θα έπρεπε να περιμένουμε: μια χλιαρή, αδιάφορη περιπέτεια.

Δεν μπορείς να κατηγορήσεις το καστ, γιατί οι ηθοποιοί κάνουν ό,τι μπορούν με το φτωχό υλικό που έχουν στα χέρια τους, αν και θα περίμενες περισσότερη χημεία, ή έστω λίγη προσπάθεια, από τους Χολτ και Τόμλινσον ως ρομαντικό ζευγάρι της ιστορίας. Η βασική ευθύνη είναι του Μπράιαν Σίνγκερ, που ξανασυνεργάζεται για το σενάριο με τον Κρίστοφερ ΜακΚουόρι. Η πρώτη τους συνεργασία έβγαλε τους «Συνήθεις Υπόπτους». Εδώ απορείς τι απέγιναν ο σκηνοθέτης και ο σεναριογράφος εκείνης της ταινίας.

Ο «Τζακ ο Κυνηγός Γιγάντων» δε γίνεται ούτε η σκοτεινή ιστορία που θα περίμενε κανείς από τους δημιουργούς του, ούτε απλώς ένα καλοφτιαγμένο παραμύθι για το οικογενει-

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Ο Τζακ και η φασολιά; Μικρό μου ανιψάκι, θα σε πήγαινα, αλλά είναι πιο τέρας και από τους γίγαντες που κυνηγάνε το βλαχαδερό!

ALBION
B R

ακό κοινό, μια επιλογή που θα ήταν απολύτως θεμιτή. Είναι μια πληκτική ταινία που σέρνεται, προσπαθώντας να δώσει λίγη ένταση με τη σχετικά τρομακτική παρουσία των γιγάντων. Το πιο τρομακτικό, πάντως, πάνω τους, είναι το πόσο άσχημα σχεδιασμένοι είναι. Το ψηφιακό animation που βρωμάει ψευτιά, κάνει τους γίγαντες απωθητικούς όχι επειδή είναι κακοί, αλλά επειδή είναι τόσο αποκρουστικά φτιαγμένοι, κάτι απολύτως ανεπίτρεπτο για παραγωγή αυτού του μεγέθους. Το ίδιο συμβαίνει και με το 3D, που χρησιμοποιείται άτεχνα, όταν αντιλαμβάνεσαι την ύπαρξή του.

Ίσως η επιστροφή του Σίνγκερ στο franchise των X-Men να τον βοηθήσει να γυρίσει κι αυτός σε καλύτερη φόρμα. Τόσο με τους μεταλλαγμένους υπερήρωες, όσο και με τον προηγούμενο Superman, ο Σίνγκερ είχε δείξει ότι τα σκληρά παραμύθια του ταιριάζουν. Αυτή η φορά ίσως ήταν απλώς ένα ατυχές διάλειμμα.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Είναι, αν ανήκεις σε μια μικρή εκκεντρική μειοψηφία που δε θέλει να χάνει όποιο παραμύθι μεταφέρεται στη μεγάλη οθόνη. Παιδικό, πάντως, αυτό δεν το λες ακριβώς. Αν θέλεις πιο σκοτεινή δράση, περίμενε μέχρι ο Σίνγκερ να τελειώσει τους καινούργιους X-Men.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

FOLLOW

FREE CINEMA

You Tube

Η ΓΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗΣ (2013)

(DEAD MAN DOWN)

★★☆☆☆

Είδος
Γκανγκστερικό Δράμα

Σκηνοθεσία
Νιλς Άρντεν Όπλεβ

Καστ
Κόλιν Φάρελ,
Νούμι Ραπάς,
Τέρενς Χάουαρντ,
Ιζαμπέλ Ιπέρ

Διάρκεια
118'

Διανομή
SEVEN FILMS / ΣΠΕΝΤΖΟΣ

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Ο Βίκτορ και η Μπίατρις μένουν σε αντικρινά διαμερίσματα, σε ουρανοξύστη - κουτί, στην εκτός Μανχάταν Νέα Υόρκη. Ανταλλάσσουν βλέμματα, νεύματα και χειρονομίες. Και αφού συναντιούνται πρόσωπο με πρόσωπο, ανταλλάσσουν και ιστορίες προσδοκώμενης εκδίκησης...

Γραμμένο από τον - εκ των βασικών παραγωγών και σεναριογράφων του αγαπημένου «Fringe» - Τζέι Έιτς Γουάιμαν, αυτό το αμερικανικό ντεμπούτο του σκηνοθέτη της πρωτότυπης, σουηδικής - και κατά τόπους καλύτερη από την αντίστοιχη του Ντέιβιντ Φίντσερ - κινηματογραφικής μεταφοράς του πολυθρύλητου «Κοριτσιού με το Τατουάζ» πάσχει από μια δύσκολα ευκαταφρόνητη διαταραχή «προσωπικότητας». Υπόκωφη, εν δυνάμει λυτρωτική ιστορία αγάπης ανάμεσα σε δύο τσακισμένα πλάσματα, με αποστομωτικό, πολυσυλλεκτικό καστ (στους παραπάνω πρόσθεσε τους Ντόμινικ Κούπερ, Εφ Μάρεϊ Έιμπραχαμ και Αρμάντ Ασάντε) από τη μια. Τίμιο, αλλά ουχί ιδιαίτερα πρωτότυπο γκαγκστερικό δράμα από την άλλη, με κινητήριο δύναμη δύο ορμητικές επιθυμίες για εκδίκηση και ουκ ολίγα, στη διαπασών, δράση, πιστολίδι και εκρήξεις (ιδιαίτερα στο φινάλε).

Όσο κυλά στους ρυθμούς της μεν, καθηλώνει. Ο Όπλεβ μας συστήνει σε μια ασυνήθιστα θαμπή, συννεφιασμένη, ράθυμη (στην επιφάνεια, έστω) και βροχερή Νέα Υόρκη, που... μυρίζει έντονα ευρωπαϊκή μεγαλούπολη του Βορρά. Την παρασιτική Νέα Υόρκη, δηλαδή, των φτωχών, των μεταναστών, και των γκρεμισμένων ονείρων, που απλώνεται πέρα από τον ποταμό Χάντσον, ο οποίος περικυκλώνει προστατευτικά το απόρθητο «κάστρο» του Μανχάταν. Αναπάντεχα, όμως, ο Σκανδιναβός κινηματογραφιστής δε στέκει μόνο στην γκρίζα, χλωμή, ξεπλυμένη και κρύα πλευρά αυτής. Ανακαλύπτει και φέρνει στο φως και τη φωτεινή, ελπιδοφόρα όψη της, που σιγοκαίει στα καθαρά, έντονα και ζεστά χρώματα - σήματα κατατε-

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Είναι ένας μπράβος μαφιόζου στη Νέα Υόρκη και γουσταρίζει γκόμενα με μούρη κρέας που θέλει να εκδικηθεί τ' αφεντικό του. Κόλιν Φάρελ, ζούμε για να δούμε και τη δική σου μούρη έτσι.

θέντα του μικρόκοσμου του σπιτιού και των ρούχων της Μπίατρις: το μπλε, το πράσινο, το λευκό και, φυσικά, το κόκκινο. Χρώματα που λειτουργούν σα φάρος / βουβό κάλεσμα για το Βίκτορ, ώστε να τολμήσει να πιάσει επιτέλους λιμάνι, σε μια Ιθάκη που δεν είχε φανταστεί, αλλά είναι η τελευταία του ευκαιρία για εκπλήρωση.

Αντίκρυ του, από το απέναντι μπαλκόνι, η αισθητικός ομορφιάς Μπίατρις, που σημαδεύτηκε ανεξίτηλα στο πρόσωπο (όχι τόσο άσχημα για να της ταιριάζει ο χαρακτηρισμός «τέρας», που της κοτσάρει απροκάλυπτα η γειτονιά, βέβαια), τον παρακολουθεί ακούραστα. Και σε μια εκδήλωση της εκδικητικής του μανίας βρίσκει το φάρο προς το δικό της λιμάνι. Η μεταξύ τους ερωτική / συμπληρωματική σχέση εξελίσσεται και εκδηλώνεται άηχα: μέσα από τα ανείπωτα και τα ανομολόγητα, που υπονοούνται αλογόκριτα και αληθινά στις μεταξύ τους σκόρπιες, λιγοστές κουβέντες, στα αμφότερα ανυποχώρητα και βαθιά βλέμματά τους, που διατηρούν ασίγαστο διάλογο, στις πράξεις του ενός για τον άλλον, και στη σιωπή. Μια σιωπή - εγκυμονούσα συναίσθημα, πάθος, πόθο και ένστικτο, όλα τους παράλογα, αλλά ακαταμάχητα - που γεμίζει το χώρο ανάμεσα και γύρω τους, μηδενίζει τις αποστάσεις εντός και εκτός οθόνης, και εξιτάρει.

Ενσαρκωμένο εύστοχα ως ήρεμη - και σκληρή και τρυφερή εν τη ενώσει - δύναμη από τους Ραπάς (που μετά τα «Το Κορίτσι με το Τατουάζ», «Sherlock Holmes: Το Παιχνίδι των Σκιών», «Προμηθέας» και «Passion», φορά, επιτέλους, το πετσί ενός απλού ανθρώπου της διπλανής πόρτας) και Φάρελ (σε ρόλο παρεξηγημένου, λαβωμένου κακού παιδιού, που του ταιριάζει γάντι), το ντουέτο των Βίκτορ και Μπίατρις είναι sexy, εθιστικό, άκρως διεγερτικό και αδύνατο να του αντισταθείς. Είτε είσαι κορίτσι, είτε αγόρι.

Κάθε φορά, όμως, που το φιλμ αλλάζει ταχύτητα και ανεβάζει την ένταση στην ανταλ-

λαγή απειλών, σφαιρών και εκρηκτικών για να αφηγηθεί το λεπτών, επικίνδυνων ισορροπιών παιχνίδι μεταξύ του Βίκτορ και της μαφίας που του στέρησε την οικογένειά του, η γοητεία του εξανεμίζεται. Γιατί χάνει τον ιδιαίτερο, υπόκωφο χαρακτήρα, το γενναιόδωρο βάρος των σιωπών του και την πρωτοτυπία του. Τίποτα... ζουμερό δεν μπορεί να κρυφτεί ή να υπονοηθεί στον εκκωφαντικό, ανελέητο θόρυβο της δράσης, και καμία ουσιαστική έκπληξη ή καινοτομία δεν επιφυλάσσει το ξεδίπλωμα ή η κατάληξη αυτής της ιστορίας εκδίκησης. Άσε που κατακερματίζεται και το σασπένς, καθώς ποσώς ενδιαφέρεσαι για το αν τελικά ο Βίκτορ θα πάρει το αίμα του πίσω. Αυτό που σε πονά και σε κρατά γαντζωμένο από την οθόνη (είτε είσαι αγόρι, είτε κορίτσι) είναι αν, τελικά, θα επιζήσει ο τελευταίος για να αλληλο-παραδεχτούν με την Μπίατρις τον έρωτά τους. Και πώς, διάβολε; Με ένα νεύμα; Ένα βλέμμα; Ένα άγγιγμα; Μια αγκαλιά; Ή ένα φιλί;

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Ως... μπάκα μπούκα γκανγκστερικό δράμα / ταινία δράσης δεν πετυχαίνει σπουδαία πράγματα. Ως ιδιότροπο, σιγηλό ερωτικό δράμα χαρακτήρων, όμως, θα σου συνεπάρει το βλέμμα, θα σου αφοπλίσει το μυαλό, θα σου σκλαβώσει την καρδιά και, ίσως, βάλει φωτιά... στα μπατζάκια σου! Το πιάνεις το υπονοούμενο, ε;

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ΞΕΧΑΣΕ ΤΟ (2013)

(ADMISSION)

★★☆☆☆

Είδος
Δραματική Κομεντί

Σκηνοθεσία
Πολ Γουάιτζ

Καστ
Τίνα Φέι,
Πολ Ραντ,
Νατ Γουλφ,
Λίλι Τόμλιν

Διάρκεια
107'

Διανομή
ODEON

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Στα πρόθυρα σημαντικής προαγωγής, υπεύθυνη εγγραφής νέων φοιτητών στο περίφημο πανεπιστήμιο του Πρίνστον βλέπει τη ζωή της να έρχεται τα πάνω κάτω, όταν την εγκαταλείπει άτσαλα και αιφνιδίως ο σύντροφός της και αφού γνωρίζει χαρισματικό υποψήφιο φοιτητή, που μπορεί να είναι... ο γιος που έδωσε ως φοιτήτρια για υιοθεσία!

Στο χαρτί, διεκδικώντας την «εγγραφή» του στη μεγάλη οθόνη του σινεμά, αυτό το φιλμ είχε όλα τα απαραίτητα προσόντα για να φαντάζει πολλά υποσχόμενο: εξαιρετικής, κωμικής (και όχι μόνο) γενεαλογίας καστ (στους παραπάνω πρόσθεσε τους Μάικλ Σιν, Γκλόρια Ρούμπεν και την κλασική «φάτσα» / comic relief Γουάλας Σον), σενάριο βασισμένο σε ουκ ολίγον - εμπορικά και καλλιτεχνικά - επιτυχημένο μυθιστόρημα (δια χειρός Ζαν Χανφ Κόρελιτς) και σκηνοθέτη που είχε διαπρέψει δις στο παρελθόν σε ανάλογου είδους πόνημα («Ποιος Είναι το Αφεντικό» και, κυρίως, «Για Ένα Αγόρι»). Στο «ανέβασμά» του στο πανί, όμως, δεν καταφέρνει να πιάσει ούτε τη βάση.

Αποπροσανατολισμένο στις προθέσεις και αβέβαιο στην εκτέλεσή του, μένει μετεξεταστέο σε όλους σχεδόν τους τομείς. Σύσσωμοι οι χαρακτήρες είναι τόσο υπερβολικά... χαριτωμένα ιδιότροποι και εκκεντρικοί, που γίνονται επιτηδευμένες καρικατούρες. Ως τέτοιοι, ελάχιστη συμπάθεια και καθόλου συναρπαστική ταύτιση δεν είναι ικανοί να προκαλέσουν, παρά μόνο λίγα, περιστασιακά γελάκια. Ποιον να πάρεις και ποιον να αφήσεις; Τον Τζον του Ραντ που, αν και ιδρυτής και προφανώς μοναδικός δάσκαλος εναλλακτικού σχολείου, κάθε τόσο την κάνει για εκπαιδευτικές εξορμήσεις σε καταφρονεμένες γωνιές τους πλανήτη, κόντρα στις επιθυμίες του υιοθετημένου γιου του, αφού προηγουμένως, αν και επαναστάτης, φροντίζει για την καθωσπρέπει ακαδημαϊκή

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Ποτέ ξανά δεν υπήρξε ελληνικό τίτλος που να εκφράζει τα συναισθήματά μου για μια ταινία. Απόλυτη επιτυχία, μάγκες!

καριέρα μαθητή του, πέφτοντάς την άτσαλα και αιφνιδίως στην υπεύθυνη εισαγωγής στο Πρίνστον; Ή την - αλλού γι' αλλού - Πόρσια της Φέι που, αν κι εναντιώνεται σθεναρά στο θεσμό του γάμου και της δημιουργίας οικογένειας, κάνει τα αδύνατα δυνατά για τον εν λόγω μαθητή, παίζοντας την καριέρα της κορώνα γράμματα, πιστεύοντας αδιαμαρτύρητα και χωρίς περαιτέρω έρευνα πως πρόκειται για το γιο που έδωσε κάποτε για υιοθεσία; Για να μην ανοίξω το στόμα μου για τους εξωφρενικά αψυχολόγητους, καταχρηστικά αστείους περιφερειακούς χαρακτήρες...

Ωστόσο, τα 107' διάρκειας αυτού του φιλμ που δεν ξέρει ακριβώς ούτε τι είναι (δράμα, κωμωδία, ρομαντική κομεντί;), ούτε τι θέλει να πει (για τη σχέση γονιών - παιδιών, για το «την κρίσην μέσης ηλικίας φυγείν αδύνατον», για την εκπαίδευση;) δεν είναι ανυπόφορα. Λίγο το πηγαίο ταλέντο των ηθοποιών που δεν υποκύπτει στη μετριότητα του σεναρίου, λίγο οι αποκαλυπτικές πτυχές του τελευταίου όσον αφορά την άγνωστη, κωμικοτραγική διαδικασία εισαγωγής στα πιο περιζήτητα εκπαιδευτικά ιδρύματα του κόσμου τούτου, λίγο και το σε μεγάλο βαθμό ανοιχτό, ατακτοποίητο και όχι ακριβώς happy φινάλε του, μόλις που το διασώζουν από το απόλυτο μηδενικό.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Ούτε ακριβώς όχι, ούτε ακριβώς ναι. Ούτε θα υποφέρεις, ούτε θα διασκεδάσεις. Ούτε θα κλαις 107' από τη ζωή σου, ούτε, όμως, θα αισθάνεσαι πως πήγαν σε καλή μεριά τα 7 ευρώ του εισιτηρίου. Είσαι αναποφάσιστος; Το ίδιο και η ταινία. Με άλλα λόγια, αν δε σκοπεύεις να δοκιμάσεις τη τύχη σου στο Πρίνστον ή κάποιο άλλο, σπουδαίο, αμερικανικό πανεπιστήμιο, ξέχασέ το.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ (2011)

(UNE VIE MEILLEURE)

★★☆☆☆

Είδος
Κοινωνικό Δράμα

Σκηνοθεσία
Σεντρίκ Καν

Καστ
Γκιγιόμ Κανέ,
Λεϊλά Μπεκτί,
Σλιμάν Κεταμπί

Διάρκεια
110'

Διανομή
ΣΠΕΝΤΖΟΣ

του Άγγελου Μαύρου

Με το εκκρεμές εγχείρημά του για ένα δικό τους εξοχικό εστιατόριο να τον έχει οδηγήσει στον πάτο, ένας Παριζιάνος μάγειρας καντίνας αναζητεί απεγνωσμένα διέξοδο, φορτωμένος ταυτόχρονα την ανατροφή του 9χρονου αγοριού της Λιβανέζας φιλενάδας του, σερβιτόρας φευγάτης για διπλάσιο μισθό (και ξαφνικά άφαντης) στον Καναδά. Υπάρχει φως;

Πότε Ντιβιβιέ, πότε Πιαλά, πότε «Κράμερ Εναντίον Κράμερ», πότε Οντιάρ. Η κυκλοθυμία που προκαλεί η μετατόπιση του αφηγηματικού κέντρου βάρους, είτε οφείλεται στην πάλη με την ελεύθερη διασκευή ενός μυθιστορήματος του Φιλίπ Ρουτιέ είτε στη ροπή προς τις καθαρτήριες εντασιακές ανατροπές που χαρακτηρίζουν τη - σχεδόν ολοκληρωτικά απρόβλητη εδώ - φιλμογραφία του Σεντρίκ Καν, είναι που ρίχνει (όχι χαρακτηριστικά, πάντως) έξω το πιο πρόσφατο feature του. Ένα προλεταριακό love s(t)or(r)y στοχοκαταδίωξης, που ξεπέφτει σε μία χιονοστιβάδα σφαλμάτων / «στραβών» / σχεδόν ήττας κόντρα στο τέρας της Κρίσης και στην κακούργα κοινωνία των συμφερόντων, για να ψαχτεί ως like father like son fresco σφυρηλάτησης δεσμών και να την «κάνει» ως ωδή (καθόλου τυχαία είναι σ' αυτό το τρίτο μέρος που τα δρώμενα πρωτοσιγοντάρει η μουσική) επιθετικής απαντοχής και απόδρασης της πίστης προς το αύριο και, πάντα, την αγάπη.

Η εξιστόρηση του boy meets girl and her kid meets dream «πακέτου» σε κεφάλαια (χαρακτηριστικό το επί ώρα «σβήσιμό» τους σε fade-out) κρατάει τα πόδια της ιστορίας, αν και όχι πρωτότυπα, στο έδαφος. «Οικογενειακή» ευτυχία που κόβεται στα τρία, εύρεση του κτηρίου που θα στεγάσει το επαγγελματικό όνειρό τους, their life as a house, ξάνοιγμα προσδοκιών και δανειακών υποχρεώσεων, δικαίως πρώτο χαστούκι από τις αδειοδοτούσες αρχές και δεύτερο απ' τις τράπεζες (αμφότερα μη δαιμονοποιημένα «σήματα», επαινε-

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Είναι ένας που ανοίγει εστιατόριο κι έχει ζητήματα και δεν πηγαίνει ο Μποτρίνι να του τα λύσει. Γαλλικό.

τέα απόκλιση απ' τη νόρμα). Ώσπου έρχονται τα χαστούκια του λυγισμένου εκείνου προς εκείνη, που γίνεται μπουχός με τον κανακάρη. Και το πρώτο χαστούκι στην αληθοφάνεια και στο θεατή, της μετά συγχωρήσεως επιστροφής της κοντά του ώστε να του εμπιστευτεί το μονάκριβό της, ακολουθώντας μια εργασιακή υποσχετική στο Μονρεάλ.

Υπερπηδάς αυτό το handicap; Είσαι πιθανώς έτοιμος και για το μικροεμπόδιο του χρονικού σχέσεων ανάδοχου πατέρα - γιου (που το «τραβάει» σε νατουραλιστικά ύφη ανεβαστικών σκηνών, όπως του ψαρέματος και του ροχαλητού του οικοδεσπότη), ενώ η βιοτική κατιούσα του ενηλικοανήλικου ντουέτου εισάγει πιο πειστικά τον παράγοντα «Νόμος» στην εξίσωση, διττά: το οργανωμένο έγκλημα μέσω βιτρίνας θα πάρει τον έλεγχο του ρεστό, σπιτώνοντάς τους με «σπλαχνικό» ενοίκιο σε τρώγλη προσφύγων, και ο πιτσιρίκος θα τον παραβεί για ένα ζευγάρι αθλητικά - και θα καταβάλουν, κυριολεκτικά, και οι δύο το τίμημα. «Ότι και να γίνει, εμείς δεν κλέβουμε», τον νουθετεί ο «papa», που σύντομα θα αναγκαστεί να φάει τα λόγια του.

Με μία καλοαμειβόμενη δουλειά ανύπαρκτη (σε μία ανώφελη συνέντευξη για chef σε bistrot έχει γνωρίσει τη λεγάμενη στην ουβερτούρα του φιλμ, που εν προόδω θέτει απ' έξω απ' έξω ωραία τη συντεταγμένη της ύφεσης), τη βοήθεια γνωστών σε μετρητά να αποτελεί μια σταγόνα στον ωκεανό των τόκων (αντηχεί η σεκάνς του ως «ζήτουλα» από μια Αφρικανή κουζινιέρισσα), τη μητέρα του πιτσιρίκου να μη δίνει σημεία ζωής (το αίνιγμα που ανοίγει δομικά όχι αδέκαστα την ύστερη εξιχνιαστική τροπή εκείθεν του Ατλαντικού) και τις Κοινωνικές Υπηρεσίες να του τρίβουν στα μούτρα το cul de sac του

(η σκηνοθέτις Μπριζίτ Σι στο μεταίχμιο της καρικατούρας) ή να απειλούν να πάρουν την επιμέλεια του μπόμπιρα (μια καίρια αποκάλυψη για το οικογενειακό παρελθόν του άντρα φωτίζει το γιατί δε θα το επέτρεπε ποτέ), ο τσιταρισμένος σε σημείο απόγνωσης Γκιγιόμ Κανέ, το ρεαλιστικό αγκωνάρι της ταινίας, θα γίνει πρώτα Αγιάννης για φαγώσιμα ανταλλάξιμα με λίγα ευρώ από την πλέμπα των μεταναστών. Δεν αρκεί: θα πρέπει να αντιδράσει ως διεκδικητής του μέλλοντός του, πληρώνοντας τους μαφιόζους με το ίδιο νόμισμα και γυρεύοντας, πάντα πλάι στο παιδί, την τύχη της γυναίκας (και αυτής φυλακισμένης, αλλά αλλιώς) της ζωής τους. Μαζί - μόνο έτσι είναι εφικτό - και τη δική τους τύχη σε ένα Νέο Κόσμο εξαγνισμού. Κολλάς, αν θέλεις, από δίπλα, αλλά μόνο αν σε παίρνει να υποστείς και μία δόση déjà-vu ή μπαναλιτέ...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Επιχείρησες δικό σου επιτήδευμα και χρωστάς της Μιχαλούς; Θα το νιώσεις βαθιά. Βλέπεις σταθερά Νταρντέν, τσέκαρες και τα «Η Αδελφή μου» - «Σώμα με Σώμα»; Έχει κάτι απ' την τρόικα (και τις κηδεμονεύσεις της, ωστόσο). Η γαλλική σού τη βαράει; Το παίζεις ζαμανφού και πας αλλού.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

YOU AIN'T GONNA BE HAPPY UNTIL YOU'RE FREE

THANK GOD IT'S FRIDAY (1978)

FREE CINEMA.GR

HASTA LA VISTA (2011)

★½☆☆☆

Είδος
Δραματική Κομεντί

Σκηνοθεσία
Τζόφρι Εντχόβεν

Καστ
Ζιλ Ντε Σράιβερ,
Ρόμπρεχτ Φάντεν Τόρεν,
Τομ Άουντενερτ,
Ιζαμπέλ Ντε Χέρτογκ

Διάρκεια
115'

Διανομή
AMA FILMS

του Δημήτρη Δημητρακόπουλου

Τρεις φίλοι, ο ένας σχεδόν τυφλός, ο δεύτερος παραπληγικός και ο τρίτος ανάπηρος λόγω μοιραίας ασθένειας, αποφασίζουν να σπάσουν το καβούκι τους και να ταξιδέψουν μόνοι τους με προορισμό έναν... οίκο ανοχής στην Ισπανία για ανθρώπους με ειδικές ανάγκες. Ή αλλιώς, όταν οι «Άθικτοι» συναντούν το «Hangover»!

Αν υπάρχει πάντα μια παγίδα με αυτού του είδους τις ταινίες, αυτή είναι τα κλισέ που αναπόφευκτα εισχωρούν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο στην αφήγηση. Και κατά κάποιον τρόπο, οφείλει να τα περιμένει κανείς, όταν επιλέγει να δει μια αντίστοιχη ταινία. Η επιτυχία έγκειται όταν το φιλμ αποφασίζει να δώσει μια φρέσκια πνοή στα αναμενόμενα στοιχεία ή, τουλάχιστον, να τα ντύσει με μια δόση αληθοφάνειας, δημιουργώντας αληθινούς χαρακτήρες. Δυστυχώς, ο Τζόφρι Εντχόβεν δεν τα καταφέρνει σε κανέναν από τους δύο τομείς.

Ήδη από την αρχή, όπου η ταινία συστήνει τους χαρακτήρες που θα ξεκινήσουν το ριψοκίνδυνο ταξίδι τους, ο θεατής γνωρίζει τι θα περιμένει: στιγμές συγκίνησης για το θάρρος και το κουράγιο των πρωταγωνιστών, απαραίτητο (αν και άτσαλο, συνήθως) χιούμορ να παρεμβάλλεται ανάμεσα στις λυπητερές σκηνές και έμφαση στις ειδικές ανάγκες του καθενός. Η αφήγηση ακολουθεί δομή μικρών επεισοδίων, όπως και τα βήματα που κάνουν οι χαρακτήρες στον έξω κόσμο, μακριά από την προστασία του σπιτιού και των γονιών τους. Αρχικά, το σύνολο φαίνεται να λειτουργεί, προσφέροντας μια συμπαθητική κινηματογραφική εμπειρία. Δεν αργεί, όμως, να φανεί πως ο κύριος στόχος του σκηνοθέτη είναι να εκβιάσει το δάκρυ του θεατή. Και, μάλιστα, όσο κυλάει η ταινία, αυτός ο στόχος γίνεται σχεδόν και αυτοσκοπός, εγκλωβίζοντας το φιλμ μέσα στο μελόδραμα.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Το «κουτσοί, στραβοί στον Άγιο Παντελεήμονα», τώρα και στα βελγικά.

Επιπρόσθετα, οι χαρακτήρες, αν και πρωτότυποι στην επιλογή τους, τελικά ζημιώνονται από τις συμβάσεις στην αποτύπωσή τους. Ο παραπληγικός φίλος είναι γεμάτος οργή για τον κόσμο, η μειωμένη όραση του άλλου εξισορροπείται από μια μεγάλη καρδιά και εκείνος που πάσχει από την ανίατη ασθένεια είναι ο όμορφος της παρέας, ώστε ο θεατής να νιώσει ακόμα περισσότερη λύπη για την τύχη του. Ο μόνος χαρακτήρας που ξεφεύγει από τη στερεοτυπική αποτύπωση είναι η Κλοντ, η οδηγός και συνοδός της παρέας, που διατηρεί μια ισορροπημένη προσέγγιση απέναντι στην κατάσταση, μέχρι, φυσικά, να έρθει το φινάλε και να συμφιλιωθεί κι εκείνη με το σύμπαν των συμβάσεων. Δεν είναι ότι δεν υπάρχει χημεία μεταξύ τους. Αντιθέτως, όλοι μεταξύ τους φαίνεται να δένουν αρμονικά, όμως, ο χειρισμός των χαρακτήρων είναι εκείνος που τους αδικεί και δεν τους αφήνει να «περάσουν» στη δική μας πραγματικότητα.

Είναι κατανοητό ένας σκηνοθέτης να θέλει να κάνει μια ταινία που να αρέσει στο κοινό. Να το κάνει να γελάσει, να κλάψει και, γιατί όχι, να αποκομίσει κάποια μαθήματα ζωής. Όταν, όμως, γίνεται τόσο διδακτικά και εκβιαστικά, το αποτέλεσμα είναι μάλλον το αντίθετο.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Ο χειρισμός της ιστορίας αδικεί και το θέμα και τις προθέσεις, αλλά δεν μπορώ να σε αποτρέψω αν επιθυμείς οπωσδήποτε να δεις κάτι τόσο μελοδραματικό. Είναι, όμως, κρίμα που τελικά η ταινία, η οποία προσπαθεί να πλησιάσει με θάρρος μια ομάδα ανθρώπων που δεν πρέπει να περιθωριοποιούνται, εγκλωβίζεται τόσο πολύ στις συμβάσεις και τα κλισέ.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ATTRACTIVE ILLUSION (2012)

★★☆☆☆

Είδος
Δραματική Κομεντί

Σκηνοθεσία
Πέτρος Σεβαστίκογλου

Καστ
Tmc, Τζ. Λάινους,
Μ. Οχιλέμπο,
Π.Ι.Ο. Αουστυένιο

Διάρκεια
80'

Διανομή
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ

της Βικτωρίας Μιχαήλ

Η Οδύσσεια ενός κουαρτέτου λαθραίων Αφρικανών συνεχίζεται ως κάτι-σαν-Greek-dream, εξελίσσεται σε love story και καταλήγει ως τραγωδία στον «δικό τους» (υπό)κοσμο της Αθήνας.

Ξεβρασμένοι μαζί με άλλους παράνομους σε κάποια ελληνική ακτή, 2 άνδρες και 2 γυναίκες νεαρής ηλικίας απ' τη Νιγηρία ξαναβρίσκονται κι ερωτεύονται στην πρωτεύουσα. Ο ένας ψάχνεται κι ο φίλος του παρατάει το εμπόριο «μαϊμούδων» για να γίνει βαποράκι και παλικαράς ενός ιδιοκτήτη κωλάδικου και νταβατζή συμπατριώτη τους, για τον οποίο εργάζεται ως πόρνη η μία και - κατά παραίνεσή της κατόπιν απόλυσης από Έλληνα μαγαζάτορα - σύντομα και η άλλη, οσοδήποτε απρόθυμα, αφού βιαστεί από το Νονό. Θα επιχειρήσει να το σκάσει αφού ξεφουρνίσει την αλήθεια στον ανίδεο καλό της, ενώ η μπάλα θα πάρει και το ζεύγος των φίλων τους (πλακωμένο ύστερα από μία απόπειρα της ζηλιάρας γυναίκας για μάγια εναντίον μιας πιθανής απιστίας του «άνδρα» της) και πιστών υπαλλήλων του gangster. Υπάρχει διαφυγή;

Όχι πολύ μακριά από μια micro-budget δοκιμή εν είδει τρόικας Nollywood, «Κακόφημων Δρόμων» και ρομαντικού μελοδράματος ελευθερίων ηθών, στα χέρια της οποίας έπεσε για 15 μέρες ο κάποτε ελπιδοφόρα ταρκοφσκικός δημιουργός του «Άνεμος στην Πόλη», αφού κατανοητά έθεσε εαυτόν πρόθυμα στην υπηρεσία των εδώ μαύρων - κυριολεκτικά και μεταφορικά - βιωμάτων (τα οποία απηχεί το και από ethnic χέρια σενάριο), του διδακτικού αντι-παραμυθιού (προειδοποιητικού για την ημεδαπή κολαστήρια απατηλή γη της Εδέμ) και ευτυχώς του όχι ανύπαρκτου ταλέντου (των ερασιτεχνών ηθοποιών και του δικού του) μιας ευαγγελικής κοινότητας των Γιορούμπα στο κλεινόν άστυ.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Ήρθανε από την Αφρική η άνθρωποι να γυρίσουνε ταινία στα μέρη μας. Τόσο φιλέλληνες! Πρώτη φορά είναι. Την άλλη θα μάθουνε...

Καλύτερο από το, επιεικώς χαρακτηρισμένο ως αποτυχημένο, δεύτερο φιλμ του, «Τρεις Στιγμές», και επίσης πειραματιζόμενο, αλλά αυτή τη φορά με cheapie standards, fly on the wall τεχνικές, διακόσμους ντοκουμέντου και amateur διανομή ημι-αυτοσχεδιασμού, αυτό το αντίστροφης μετανάστευσης, ανεπίγνωστο ίσως, δείγμα των ψηφιακά γυρισμένων και κατ' οίκον καταναλούμενων, ακαριαία αποσβέσιμων διδόλαρων straight-to-DVD hit του Χόλιγουντ του Λάγος (το 20 σε παραγωγή και 30 σε τζίρο κινηματογραφικό «σύστημα» στον πλανήτη) αποπλανεί σποραδικά, κατ' αρχήν χάρη στη φυσική exotica αίσθηση, που εκπέμπει η προσβασιμότητα σε φυσικά στέκια και «στιγμές» της μειονότητας, στη συχνά αγνώριστη μεγαλούπολη: η «καμένη» νυχτερινή παλέτα εκρήγνυται κοκκωδώς μαζί με τον «έβενο» στην πιάτσα των «κοριτσιών» (προσέξτε το παράλληλο μοντάζ μίας θρησκευτικής δοξολογίας με το «πεζοδρόμιο») ή σ' ένα party με live νιγηριάνικο reggaeton.

Το «πρώτα ζούμε, μετά ενσαρκώνουμε» του υλικού ιστορίας αποδίδει, στη συνέχεια, αρκετές πειστικά παιγμένες στιχομυθίες, σε ευφρόσυνα ανθρώπινες (το μπιτλικό «Let it Be» από τον ξέμπαρκο ήρωα στο δρόμο ή η «πρόταση γάμου» στην Κορεατική Αγορά) ή πιο αμείλικτα vérité (μια τσατσά τα χώνει άσχημα στις ανεπρόκοπες παστρικές της) σκηνές, που όμως εδώ δείχνονται με το δάχτυλο. Το αυτό δυστυχώς, για άλλο λόγο, και τα εν προκειμένω ηθικοπλαστικά μηνύματα της υποσαχάρια νέο-blaxploitation εμιγκρέ ρομφαίας (προσοχή στην πορνεία, όχι στην τελετουργική δεισιδαιμονία, μακριά από τα ναρκωτικά, η εύκολη ζωή που χαρίζει το έγκλημα σκοτώνει - κυριολεκτικά στο φινάλε...), που εκτίθενται συχνά από τον επιδιωκόμενο άτεχνα νατουραλισμό, όπως στο «σπάσιμο» της παρθένας από τον προαγωγό.

Επανερχόμενη χαλαρότητα τόνων και αφήγησης εξαιτίας της ελευθερίας στην επινόηση διαλόγων (χαρακτηριστικό το μεθύσι), τα genre στερεότυπα (οι fans των buddy crime dramas θυλάκων ξένης ιθαγένειας και των ταινιών... Τρούμπας δύσκολα θα δουν άσπρη μέρα εδώ) και η τεχνική ψιλογκετοποίηση (κυρίως φωτιστικά, στα εξωτερικά πλάνα ημέρας) έχουν, τέλος, κι αυτά το - για μία φορά όχι ελλην(αράδ)ικο - τίμημά τους σε ένα, τουλάχιστον, ευπρόσδεκτο για το τσαγανό του να ψαχτεί DIY και αλλόφυλα τόλμημα χαμηλότατου προϋπολογισμού. «Μέσα» στο «Κάθε κόρη Έλληνα πρέπει να πάει με μαύρο», που είπε η Λένα Κιτσοπούλου (κάθε γιος είναι πιο πιθανό να το κάνει, επί πληρωμή δυστυχώς, πάντως). Αλλά αν ψάχνει για arthouse προσόντα, όπως η γράφουσα καλή ώρα, να ερεθίζεται στη σκοτεινή αίθουσα και η φαιά ουσία, όχι μόνο να παίρνει το μάτι τον καβάλο...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

«Καρεκλά», κινηματογραφόφιλε, ξενόφιλε, έχει πράγματα για σένα αλλά είναι μακριά από Ύπατη Αρμοστεία για τους Πρόσφυγες. Γουστάρεις Σκορσέζε ΚΑΙ «Τα Κόκκινα Φανάρια»; Θα το βρεις λίγο. Μπλοκμπαστεράς (κρυφά ή φανερά, και ρατσιστής); Απόστρεψε το βλέμμα.

LINK ME

official trailer

imdb

facebook page

ΟΛΟΣ Ο ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΣΕ 3 ΛΕΠΤΑ

CLICK